

мана, за да отвърнатъ на злосторник-атъ за пролянъ-тж кръвъ царскж, но тука сж неговы-тѣ вѣрны поданници, и азъ негова дъщеря, сирота, предъ Бога и предъ васъ викамъ на сждь сѣнкж-тж тейковж и неговы-тѣ убийци.

— Ты к полудѣла! помогнѣте, помогнѣте! извика грѣлясто Самуилъ, и, блѣденъ като смрътъ, затече ся къмъ Райнж.

— Испилѣй ся убийца! извика Райна.

Тя щѣше да говори още, але глас-атъ и' не ся чуваше отъ крѣськ-атъ Самуиловъ, тя ся залолѣ и паднж на ржцѣ-тѣ на жены, които ся бѣхж затекли да и' даджтъ помощь.

Райнж изнесохж изъ церквж.

— Стойте, дайте азъ да иж занесж, рече нѣ-кой-си въ тѣмнинж-тж при врата-та, и завчасъ грабнж Райнж отъ ржцѣ-тѣ Нединты, обиколи въ другы врата и ся скры.

Другаркы-тѣ и' и Тулла брѣзахж да ся про-вржтъ прѣзъ навалицж-тж за да иджтъ подирь неж, но при врата-та церковны чувахж сягласове:

— Иджтъ, иджтъ.

Народ-атъ хлунаж къмъ врата-та за да по-срѣщне малы-тѣ, кога излѣзжтъ, и заглуши церквж-тж съ радостенъ крѣськъ.